

Fișa de documentare nr. 2

Regiunile turistice ale României

Unitati taxonomice ale regionarii turistice

Taxonomia unitatilor functionale turistice este foarte bogata, insa, ca fenomenul turistic sa fie surprins in toate detaliile evolutiei si raspandirii sale operam numai cu 4 categorii de unitati: punctul, centrul, zona si regiunea turistica.

Punctul turistic este asociat adesea unui obiectiv cu valoare atractiva. In intelesul nostru el insumeaza atat resursa cat si infrastructura necesara punerii ei in valoare. Punctul turistic are o extensiune redusa, rezumandu-se la o resursa naturala sau antropica, o cale de acces si, eventual o baza de cazare sau alimentatie publica (in unele cazuri baza de cazare pot sa lipseasca)

Centrul turistic este rezultatul concentrarii spatiale a mai multor resurse turistice, in majoritatea cazurilor de acelasi tip. Fenomenul concentrarii obiectivelor nu este sinonim cu aparitia a tot atatea puncte turistice, deoarece se tinde spre o infrastructura unica menita a include si deservi toate obiectivele existente. Daca resursele sunt putin variate ca structura, centrul se va specializa in practicarea unui anumit tip sau forma de turism(cele curativ in perimetrul surselor de ape minerale sau termale). Cand varietatea resurselor este mare se afirma turismul polivalent si forme variate de realizare a recreerii.

Centrul turistic se poate manifesta individual in teritoriu sub forma de statiune turistica, sau se poate suprapune unui habitat cu functii complexe, cum este localitatea turistica

Zona turistica reprezinta o unitate spatiala in perimetrul careia coexista un numar nedefinit de puncte si centre turistice. Ele sunt conectate prin relatii stranse de colaborare organica astfel incat unitatea teritoriala pe care o alcatuiesc functioneaza ca un sistem integru. La delimitarea zonelor turistice se folosesc un sir de principii printre care mentionam: principiul unicitatii, omogenitatii, functionalitatii etc.

Regiunea turistica. Desi notiunile de zona si regiune sunt asemanatoare, ambele definind unitati teritoriale functionale, ele se deosebesc in primul rand prin faptul ca regiunea cuprinde in limitele sale arii mai vaste in limitele carora fenomenul turistic se desfasoara in intreaga sa complexitate. In cazul zonei se consolideaza un singur sistem functional cu un grad ridicat de specializare, iar in cazul regiunii apar o serie de sisteme functionale, diferite unele de altele(sau, atunci cand au trasaturi comune, sunt distantate intre ele), dar toate avand ca numitor comun satisfacerea complexa a cererii turistice.

Documente caracteristice zonelor turistice

Harta este o reprezentare **grafica, in plan, conventionala, micsorata, generalizata** a suprafetei terestre, conform unei **scari de proportie** si unui **sistem de proiectie**.

Aceasta este o reprezentare:

- **grafica** deoarece reda informatia sub forma de desen;
- **in plan** deoarece toate informatiile grafice sunt transpuse in acelasi plan (orizontal);
- **conventionala**, informatia fiind reprezentata pe baza unor semne conventionale;
- **micsorata**
- **generalizata**, deoarece prezinta elementele esentiale ale terenului

Dintre **scopurile** realizării hărților turistice menționăm:

- orientarea în teren;
- realizarea programelor turistice de către agențiile touroperatoare sau a propriilor programe de către turiști;
- identificarea elementelor de atractivitate turistică și a infrastructurilor corespunzătoare;
- furnizarea unui volum mare de informații sub formă grafică ușor de receptat;
- promovarea turistică a spațiului cartografiat;
- publicitate turistică pentru agenții economici și obiectivele turistice;

Scara unei hărți = distanța pe hartă/distanța pe teren

Hărțile sunt însoțite, în general, de o schemă care arată relația dintre distanța pe hartă și distanța reală, din teren. Această relație se numește scara hărții.

- Scara este un raport (între două distanțe exprimate în aceeași unitate de lungime).
- Distanța pe hartă și distanța pe teren sunt direct proporționale.

Exemplu:

O hartă a fost executată la scara de 1:200 000 .

Asta înseamnă că unui cm pe hartă îi corespund, în realitate, 200 000 cm = 2 km pe teren.

Măsurând pe hartă, distanța dintre două puncte este de 8 cm. Atunci distanța pe teren se află din proporția:

$$1/200\ 000 = 8 / x \Rightarrow x = 16 \text{ km.}$$

Ghidul turistic

a) Operă literară care cuprinde informații diverse despre un loc sau despre un obiectiv turistic, menite să ofere cunoștințele necesare participanților la actul turistic, să aducă lămuriri și să direcționeze programul de agrement.

b) Broșură sau carte care cuprinde informații pentru orientarea într-o regiune, într-un oraș, într-un muzeu

Deși suntem în era internetului și a smartphone-urilor, un ghid turistic clasic încă își are avantajele lui pentru cei care vor să-și petreacă vacanța sau concediul într-o țară străină.

Iată de ce ai nevoie de un ghid turistic:

- **conține toate informațiile de care ai nevoie:** hărți, cazare, restaurante, trasee, activități, spectacole, orare, numere de telefon de urgență, informații vamale, etc.

- **îl poți folosi oriunde:** în avion, în tren, într-o cafenea, cu siguranță ai uitat să verifici ceva pe Google înainte de a pleca în vacanță

Așadar nu te baza doar pe telefonul mobil pentru că nu știi când accesul la internet nu va mai fi disponibil sau costă foarte mult.

Criterii utilizate în delimitarea întinderii regiunilor turistice

În selecția regiunilor turistice se utilizează o serie de criterii specifice care au în vedere:

a. condițiile naturale ale teritoriului: geologia și morfologia teritoriului, clima, flora, fauna, hidrografia. Calitatea și caracteristicile acestora permit determinarea valorii, forței de atracție și, respectiv, a tipologiei amenajărilor.

b. bogăția cultural-istorică: vestigii arheologice, monumente istorice și contemporane, elemente de folclor, tradiții și arhitectură locală, atracții culturale (serbări, festivaluri), valori artistice. În

delimitarea teritoriului se au în vedere următoarele: prezența elementelor de cultură, originalitatea și valoarea lor, starea de conservare, posibilitățile și riscurile atragerii acestora în circuitul turistic.

c. condițiile socio-economice – element favorizant al amenajărilor turistice. Au în vedere elementele demografice (dinamică, structură, ocupare) și disponibilitățile de forță de muncă, dezvoltarea diferitelor ramuri economice (industrie, servicii, agricultură, comerț), nivelul de trai și de locuire, receptivitatea față de turism și turiști.

d. infrastructura: căi și mijloace de acces, echipamente de telecomunicații și transmitere a informațiilor, rețeaua de instituții sanitare, rețeaua de canalizare, de alimentare cu energie, cu apă, gaze, etc.

e. dotările existente pentru cultură și odihnă:

- unitățile de cazare
- unitățile de alimentație
- instalațiile și echipamentele de agrement
- instalațiile și echipamentele de tratament
- unități ofertante de servicii turistice (agenții de voiaj).

f. legislația și reglementările în vigoare – au rol stimulator sau restrictiv, în funcție de regimul juridic al fiecărui teritoriu.

Delimitarea întinderii regiunilor turistice se face în funcție de :

- natura teritoriului (munte, mare, zonă balneară etc.);
- specificul și caracteristicile resurselor (naturale sau cultural-istorice, omogene sau mixte);
- densitatea și valoarea obiectivelor turistice.